

Datum van inontvangstneming : 07/10/2024

Verzoek om een prejudiciële beslissing – Zaak C-562/24 [Munik]ⁱ

Prejudiciële verwijzing

Datum van indiening:

20 augustus 2024

Verwijzende rechter:

Okrožno sodišče v Kopru (Slovenië)

Datum van de verwijzingsbeslissing:

5 juni 2024

In tegenwoordigheid van:

S.H. d.o.o.

M.A. d.o.o.

REPUBLIEK
SLOVENIË
OKROŽNO
SODIŠČE
KOPER

[OMISSIS]

BESCHIKKING

De Okrožno sodišče v Kopru (rechter in eerste aanleg Koper, Slovenië)
[OMISSIS],

ⁱ Dit is een fictieve naam, die niet overeenkomt met de werkelijke naam van enige partij in de procedure.

heeft in de zaak betreffende de erkenning en tenuitvoerlegging van het buitenlandse vonnis inzake de confiscatie van de opbrengsten van de **vennootschap S.H. d.o.o.**, vertegenwoordigd door haar curator [OMISSIS],

wegens de strafbare feiten van witwassen van geld, deelneming aan een criminele organisatie en oprichting als bedoeld in het wetboek van strafrecht van de Italiaanse republiek,

uitspraak doende op de beroepen die de **curator van de vennootschap S.H. d.o.o.**, [OMISSIS] en de **vennootschap M.A. d.o.o.** hebben ingediend tegen beschikking [OMISSIS] van 30 november 2022 tot erkenning van de definitieve beslissing tot confiscatie – uitspraak van de onderzoeksrechter bij de Tribunale di Pordenone (rechter in eerste aanleg Pordenone, Italië) [OMISSIS] van 9 maart 2019,

ter terechtzitting van 5 juni 2024

DE VOLGENDE BESLISSING GEGEVEN:

I. Krachtens artikel 267 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie wordt aan het Hof de volgende prejudiciële vraag voorgelegd:

„Moeten artikel 8, lid 2, onder d), van kaderbesluit 2006/783/JBZ en artikel 17, lid 1, van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie aldus worden uitgelegd dat ook houders van gerechtelijke hypotheek die zijn ingeschreven vóór de erkenning van een beslissing van een rechter van een andere lidstaat of vóór de bevroering van de goederen met het oog op de tenuitvoerlegging, moeten worden beschouwd als derden wier rechten in aanmerking moeten worden genomen in de procedure voor de tenuitvoerlegging van de beslissing tot confiscatie van voorwerpen van criminele vermogensbestanddelen?”

II. Overeenkomstig artikel 113a van de Zakon o sodiščih (wet op de rechterlijke organisatie) wordt de procedure geschorst in afwachting van de beslissing van het Hof.

MOTIVERING:

- 1 Bij beslissing van 31 januari 2023 heeft de onderzoekskamer van de Okrožno sodišče van Koper (hierna: „onderzoekskamer”) de beroepen verworpen die de curator van de vennootschap S.H. d.o.o. - in staat van faillissement¹ en de

¹ In de Republiek Kroatië is op 15 oktober 2018 bij de Trgovački sud v Pazinu (handelsrechter Pazin, Kroatië) een faillissementsprocedure ingeleid tegen S.H. d.o.o. [OMISSIS], die definitief is afgesloten op 9 december 2020. De rechtspersoon S.H. d.o.o. is na afloop van de primaire faillissementsprocedure ontbonden door haar op 9 februari 2021 uit het ondernemingsregister te schappen, en bestaat niet meer op het tijdstip waarop de betrokken beslissing is vastgesteld. In de Republiek Slovenië is een secundaire faillissementsprocedure gevoerd bij de Okrožno sodišče v Kopru met het oogmerk de failliete boedel – onroerende goederen die zich in de Republiek Slovenië [OMISSIS] bevinden – in te vorderen. De procedure is definitief afgesloten.

vennootschap M.A. d.o.o. hadden ingesteld tegen de beschikking van de onderzoeksrechter [OMISSIS] van 30 november 2022, waarbij de definitieve beslissing van de Italiaanse rechter tot confiscatie van voorwerpen is erkend en ten uitvoer gelegd, te weten de beslissing van de onderzoeksrechter van de Tribunale di Pordenone [OMISSIS] van 9 maart 2019, voor zover deze betrekking heeft op de confiscatie, bij de vennootschap S.H. d.o.o., [OMISSIS] Pola, van onroerende goederen in de kadastrale gemeente Koper [OMISSIS] en in de kadastrale gemeente Plavje [OMISSIS] [gegevens van de onroerende goederen], waardoor het eigendomsrecht van die onroerende goederen ten gunste van de Republiek Slovenië is geregistreerd.

- 2 Volgens Sloveens recht kan tegen de beslissing van de onderzoekskamer geen gewoon beroep worden ingesteld, aangezien de onderzoekskamer oordeelt in de hoedanigheid van rechter in tweede aanleg [artikel 25, lid 2, van de Zakon o kazenskem postopku (wetboek van strafvordering)]. De vennootschap M.A.d.o.o. heeft tegen de beslissing van de onderzoekskamer grondwettelijk beroep ingesteld. Bij beslissing [OMISSIS] van 10 oktober 2023 heeft de Ustavno sodišče (grondwettelijk hof) de beslissing van de onderzoekskamer nietig verklaard en de zaak terugverwezen voor een nieuwe behandeling.

Feiten

- 3 F.G., N.R. en de handelsvennootschap S.H. d.o.o. zijn in Italië definitief veroordeeld voor de strafbare feiten van deelneming aan een criminele organisatie, ernstige oplichting en witwassen van geld, omdat zij de slachtoffers hadden beloofd dat hun geld zou worden belegd in het platform Forex, terwijl het in werkelijkheid onder de daders werd verdeeld en voor persoonlijke doeleinden werd gebruikt, waaronder de aankoop van onroerende goederen in Italië, Slovenië en Kroatië. Bij beslissing van de onderzoeksrechter van de Tribunale di Pordenone [OMISSIS] van 9 maart 2019, die definitief is geworden op 18 april 2019, is besloten tot confiscatie van de onroerende goederen die het „*corpus delicti*” vormen van het strafbare feit witwassen van geld of van andere opbrengsten uit misdrijven, of, indien dat niet mogelijk was, van alle andere goederen, geldsommen of andere opbrengsten die de veroordeelde personen in bezit hadden, tot aan de waarde van de onrechtmatig verkregen opbrengsten. Twee van de onroerende goederen waarvan de Italiaanse rechter confiscatie heeft gelast, te weten die in de kadastrale gemeente Plavje [OMISSIS] en in de kadastrale gemeente Koper [OMISSIS] [gegevens betreffende de onroerende zaken], liggen op het grondgebied van de Republiek Slovenië, en daarom hebben de Italiaanse instanties de beslissing tot confiscatie met het oog op de tenuitvoerlegging aan de Sloveense autoriteiten toegezonden overeenkomstig de bepalingen van kaderbesluit 2006/78/JBZ van de Raad inzake de toepassing van het beginsel van wederzijdse erkenning op beslissingen tot confiscatie, zoals gewijzigd bij kaderbesluit 2009/299/JBZ van de Raad. Die goederen zijn vervolgens geconfisqueerd bij een aanvullende beslissing van 3 juli 2019 van de onderzoeksrechter van de Tribunale di Pordenone in de strafzaak tegen F.G. Tijdens de strafprocedure in Italië is naar aanleiding van de toegezonden

beslissing inzake het preventief beslag van de onroerende goederen in de Republiek Slovenië op grond van de genoemde bepalingen van het kaderbesluit de bevrozing van de goederen gelast door een verbod tot vervreemding en bezwaring in het kadaster te registreren. Op het onroerend goed in de kadastrale gemeente Plavje was voordat het verbod tot vervreemding en bezwaring in het kadaster was gevestigd, een gerechtelijke hypotheek ten gunste van M.A. D.o.o. ingeschreven, zoals hieronder zal worden toegelicht.

- 4 Bij beslissing van 5 april 2019 [OMISSIS] is op verzoek van schuldeiseres M.A. d.o.o. een secundaire faillissementsprocedure tegen S. H. d.o.o. ingeleid met betrekking tot de onroerende goederen die in het kadaster als eigendom van S.H. d.o.o. waren geregistreerd, en die als zodanig in de failliete boedel moesten worden opgenomen. De primaire faillissementsprocedure is gevoerd in de Republiek Kroatië, waar S.H. d.o.o. is opgericht. Nog voordat de secundaire faillissementsprocedure was ingeleid (en voordat het verbod tot vervreemding en bezwaring was geregistreerd naar aanleiding van het erkende Italiaanse vonnis waarbij preventief beslag was gelast), had M.A. d.o.o. in het kader van een tenuitvoerleggingsprocedure tegen S.H. d.o.o. twee gerechtelijke hypotheek gevestigd op de onroerende goederen [OMISSIS] in Plavje [OMISSIS], en wel op 12 februari 2019, tot zekerheidstelling van een vordering van 5 335,12 EUR plus rente en kosten overeenkomstig de executoriale titel van de Okrajno sodišče v Ljubljani (rechter in eerste aanleg Ljubljana, Slovenië) [OMISSIS] van 24 september 2018, en op 18 oktober 2018, tot zekerheidstelling van een vordering ten bedrage van 42 861,00 EUR plus rente en kosten overeenkomstig de executoriale titel van de Okrajno sodišče v Ljubljani [OMISSIS] van 4 juni 2018. Beide executoriale titels zijn definitief geworden en vormen een rechtsgrond voor de gedwongen tenuitvoerlegging van een door een zekerheid gedekte geldelijke verplichting. M.A. d.o.o. heeft haar voorkeursrechten² ook ingediend in de faillissementsprocedure [OMISSIS] bij de Okrožno sodišče van Koper. De gedwongen tenuitvoerlegging is gelast op basis van een authentieke akte. Volgens de Sloveense regeling inzake de tenuitvoerlegging kan de schuldeiser op grond van een authentieke akte [OMISSIS] [soorten authentieke akten] een verzoek tot gedwongen tenuitvoerlegging indienen op grond waarvan de voor tenuitvoerlegging bevoegde rechter een beschikking over de tenuitvoerlegging zal geven, waarbij het volstaat dat de schuldeiser in het verzoek de authentieke akte en de datum van opeisbaarheid van de vordering nauwkeurig aangeeft en het niet nodig is dat de authentieke akte bij het verzoek wordt gevoegd.
- 5 In het kader van de secundaire faillissementsprocedure, die parallel aan en onafhankelijk van de strafprocedure is gevoerd, heeft de faillissementsrechtbank toestemming gegeven voor de verkoop van de onroerende goederen, ondanks dat een verbod tot vervreemding en bezwaring was geregistreerd, maar als gevolg van

² Een voorkeursrecht is het recht van de schuldeiser op betaling van zijn vordering uit een bepaald goed van de insolvente schuldenaar voordat de vorderingen van andere schuld[eisers] van die schuldenaar uit dat goed worden betaald [artikel 9 Zakon o finančnem poslovanju, postopkih zaradi insolventnosti in prisilnem prenehanju (wet betreffende financiële transacties, insolventieprocedures en gedwongen liquidatie)].

de litigieuze beschikking in de onderhavige zaak (erkenning van de Italiaanse rechterlijke beslissing op grond waarvan de twee onroerende eigendommen van S.H. d.o.o. eigendom van de Republiek Slovenië zijn geworden) is de procedure voor de verkoop van beide onroerende zaken geannuleerd.

- 6 In zijn beroep tegen de beschikking van de onderzoeksrechter waarbij de Italiaanse rechterlijke beslissing is erkend, heeft de curator van S.H. d.o.o. aangevoerd dat de litigieuze beschikking inbreuk maakt op de eigendomsrechten en andere zakelijke rechten in de secundaire faillissementsprocedure en op rechten van derden, in strijd met de wet. Volgens hem had de Republiek Slovenië haar vordering of voorkeursrecht in de faillissementsprocedure moeten indienen.
- 7 Het belangrijkste argument van M.A. d.o.o. in het beroep tegen de beschikking van de onderzoeksrechter waarbij de Italiaanse beslissing tot confiscatie is erkend, was dat zij ten aanzien van de geconfisqueerde goederen de status heeft van begunstigde derde te goeder trouw, aangezien zij een pandrecht op de goederen had verworven, en dat de onderzoeksrechter en de onderzoekskamer de Italiaanse beslissing tot confiscatie bijgevolg niet hadden mogen erkennen op grond van artikel 210, lid 1, punt 8 van de Zakon o sodelovanju v kazenskih zadevah z državami članicami Evropske unije (wet inzake justitiële samenwerking in strafzaken met de lidstaten van de Europese Unie; hierna: „ZSKZDČEU-1”)³, waarin is bepaald dat de nationale rechter een beslissing tot confiscatie van voorwerpen of opbrengsten van een bevoegde rechter van een andere lidstaat niet ten uitvoer legt indien daardoor inbreuk wordt gemaakt op de rechten van derden te goeder trouw. In dit verband merkt de onderzoekskamer op dat M.A. d.o.o. uitsluitend op het onroerend goed in de kadastrale gemeente [OMISSIS] Plavje [OMISSIS] een gerechtelijke hypotheek heeft gevestigd.
- 8 Schuldeiseres M.A. d.o.o. heeft bij de Okrajno sodišče v Kopru jegens de daadwerkelijke schuldenaar, te weten de Republiek Slovenië, een procedure ingeleid tot gedwongen tenuitvoerlegging van de vorderingen die gedekt zijn door een gerechtelijke hypotheek op het onroerend goed in de kadastrale gemeente [OMISSIS] Plavje [OMISSIS]. De tenuitvoerleggingsprocedure is geschorst.

Toepasselijke bepalingen:

Hoofdstuk 22 van de wet inzake justitiële samenwerking in strafzaken met de lidstaten van de Europese Unie (ZSKZDČEU-1): Erkenning en tenuitvoerlegging van in een andere lidstaat gegeven beslissingen tot confiscatie van voorwerpen en opbrengsten van misdrijven

³ De ZSKZDČEU-1 berust onder meer op de bepalingen van kaderbeslissing 2006/783/JBZ van de Raad van 6 oktober 2006 inzake de toepassing van het beginsel van wederzijdse erkenning op beslissingen tot confiscatie, laatstelijk gewijzigd bij kaderbeslissing 2009/299/JBZ van de Raad van 26 februari 2009 tot wijziging van kaderbesluit 2002/584/JBZ, kaderbesluit 2005/214/JBZ, kaderbesluit 2006/783/JBZ, kaderbesluit 2008/909/JBZ en kaderbesluit 2008/947/JBZ en tot versterking van de procedurele rechten van personen, tot bevordering van de toepassing van het beginsel van wederzijdse erkenning op beslissingen gegeven ten aanzien van personen die niet verschenen zijn tijdens het proces. Artikel 210, lid 1, punt 8, van de ZSKZDČEU-1 stemt inhoudelijk overeen met artikel 8, lid 2, onder d) van kaderbeslissing 2006/783/JBZ van de Raad.

Artikel 209

Voorwaarden voor tenuitvoerlegging

(1) Definitieve beslissingen tot confiscatie van hulpmiddelen of opbrengsten van misdrijven of voorwerpen of van een geldbedrag dat overeenkomt met de waarde van die opbrengsten die een rechterlijke autoriteit van een andere lidstaat heeft gegeven in het kader van een strafprocedure, worden door de nationale rechterlijke autoriteiten ten uitvoer gelegd in overeenstemming met de bepalingen van dit hoofdstuk.

(2) Ook definitieve beslissingen tot confiscatie van voorwerpen waarvan de rechterlijke autoriteit vaststelt dat zij zijn verkregen uit criminele activiteiten die zijn verricht vóór de veroordeling voor een strafbaar feit dat is gepleegd in het kader van een criminele organisatie, worden door de nationale rechterlijke autoriteiten ten uitvoer gelegd in overeenstemming met de bepalingen van dit hoofdstuk.

(3) Indien de bevoegde instantie van de beslissingsstaat overeenkomstig zijn nationale recht eist dat de beslissing tot confiscatie ten uitvoer wordt gelegd door een geldbedrag gelijk aan de waarde van dat voorwerp te betalen, past de nationale rechterlijke autoriteit bij de tenuitvoerlegging van die beslissing de bepalingen van Sloveens recht inzake de wijze van confiscatie van opbrengsten van misdrijven dienovereenkomstig toe.

Artikel 210

Gronden tot weigering van de erkenning en tenuitvoerlegging

(1) Een beslissing tot confiscatie van voorwerpen of opbrengsten van misdrijven van een bevoegde rechterlijke autoriteit van een andere lidstaat wordt niet door de [nationale] rechterlijke autoriteit ten uitvoer gelegd indien is vastgesteld dat:

1 de voorwerpen waarop de beslissing betrekking heeft deel uitmaken van het culturele erfgoed van de Republiek Slovenië;

2 het strafbare feit dat aanleiding tot de beslissing heeft gegeven, of een eerder strafbaar feit dat samen met het misdrijf van witwassen is berecht:

a) is gepleegd op het grondgebied van de Republiek Slovenië,

b) is gepleegd buiten het grondgebied van de andere lidstaat die de in het voorgaande artikel bedoelde beslissing heeft gegeven, indien dergelijke buiten het grondgebied van de Republiek Slovenië gepleegde daden volgens Sloveens recht niet strafrechtelijk kunnen worden vervolgd;

3 ten aanzien van dezelfde persoon voor dezelfde feiten een definitieve beslissing tot confiscatie is gegeven in de Republiek Slovenië, of indien een dergelijke definitieve beslissing is gegeven en ten uitvoer gelegd in een andere lidstaat;

4 de handeling naar aanleiding waarvan de confiscatie is verzocht naar Sloveens recht geen strafbaar feit vormt, tenzij het een strafbaar feit als bedoeld in artikel 9, lid 2, van deze wet betreft;

5 de tenuitvoerlegging van de beslissing tot confiscatie in de Republiek Slovenië zou zijn verjaard indien haar autoriteiten volgens Sloveens recht bevoegd zouden zijn om kennis te nemen van die feiten;

6 in de beslissingsstaat of in de Republiek Slovenië aan dezelfde persoon amnestie of gratie is verleend voor die confiscatie;

7 de tenuitvoerlegging volgens Sloveens recht in strijd zou zijn met de regels inzake immuniteit of voorrechten;

8 door de tenuitvoerlegging inbreuk wordt gemaakt op rechten van derden te goeder trouw;

9 de betrokkene volgens het in bijlage 12 bij deze wet bedoelde certificaat niet persoonlijk is verschenen bij de procedure die heeft geleid tot de beslissing tot confiscatie, tenzij is voldaan aan de in deze wet vastgestelde voorwaarden voor de tenuitvoerlegging van een beslissing die in een verstekprocedure is gegeven (artikel 13, lid 1 van deze wet);

10 er objectieve redenen zijn om aan te nemen dat de voornoemde beslissing is gegeven met het oog op vervolging van een persoon op grond van zijn geslacht, ras, godsdienst, etnische afstamming, nationaliteit, taal, politieke overtuiging of seksuele geaardheid of dat die persoon om deze redenen kan worden benadeeld;

11 bij de beslissing een confiscatie is bevolen die volgens Sloveens recht niet kan worden opgelegd in een strafprocedure.

(2) [OMISSIS] [bepaling betreffende strafrechtelijke vraagstukken ter zake van heffingen en belastingen, douanerechten en valuta]

Artikel 212

Procedure

(1) De nationale rechter beslist over de erkenning op basis van de volgende documenten:

1 de ten uitvoer te leggen beslissing:

2 het door het bevoegde orgaan van de beslissingsstaat ingevulde en gewaarmerkte formulier in bijlage 12 bij deze wet;

3 de Engelse of Sloveense vertaling van het certificaat.

(2) De nationale rechter kan de persoon tegen wie de beslissing tot confiscatie is gericht uitnodigen om tijdens de terechtzitting een verklaring af te leggen over de rechtmatigheid van de tenuitvoerlegging, het te confisqueren bedrag en de reeds uitgevoerde confiscatie.

(3) De bevoegde nationale autoriteit geeft de autoriteit van de beslissingsstaat een passende termijn om het certificaat toe te zenden of aan te vullen of voor de beslissing noodzakelijke aanvullende informatie te verstrekken, met de aanzegging dat zij, indien die handelingen niet binnen deze termijn worden verricht, de tenuitvoerlegging geheel of gedeeltelijk zal weigeren indien:

1 het certificaat niet is toegezonden, op essentiële onderdelen onvolledig is of kennelijk niet overeenstemt met de beslissing;

2 redelijke vermoedens bestaan dat er sprake is van een van de gronden voor niet-ontvankelijkheid van de tenuitvoerlegging als bedoeld in artikel 210, lid 1, punt 2, 3, 8, 9, 10 en 11 van deze wet;

3 de betrokkene bewijs overlegt dat de confiscatie volledig of gedeeltelijk ten uitvoer is gelegd in een willekeurig land of dat de waarde van de opbrengsten reeds in beslag is genomen of betaald.

(4) Indien voor de beslissing over de tenuitvoerlegging een vertaling van de beslissing tot confiscatie nodig is, wordt deze op kosten van de nationale rechter verkregen.

(5) Indien de informatie in het certificaat niet volstaat om de tenuitvoerlegging mogelijk te maken, zal de nationale rechterlijke autoriteit de voor de tenuitvoerlegging benodigde aanvullende informatie opvragen.

Artikel 213

Erkenningsbeschikking

(1) De nationale rechterlijke autoriteit beslist bij beschikking of de beslissing ten uitvoer moet worden gelegd of tenuitvoerlegging moet worden geweigerd.

(2) De in het vorige lid bedoelde beschikking bevat: de naam van de autoriteit waarvan de beslissing moet worden uitgevoerd, het referentienummer van de beslissing, een korte beschrijving van de feiten, waaronder de plaats en het tijdstip van de handeling, de kwalificatie van de

handeling, de regelingen van de beslissingsstaat die zijn toegepast, en de vastgestelde maatregelen; in geval van weigering van tenuitvoerlegging, de redenen voor de weigering. Aan de beschikking wordt een kopie van de beslissing gehecht.

(3) [OMISSIS] [bepaling die van toepassing is indien de confiscatie van opbrengsten een geldbedrag betreft]

(4) De beschikking wordt betekend aan de persoon tegen wie de beslissing tot confiscatie is gericht, aan de personen wier rechten zijn geschonden en aan het bevoegde parket.

(5) De in het vorige lid genoemde personen kunnen binnen acht dagen na de betekening beroep instellen tegen de beschikking. De beslissing tot confiscatie van de bevoegde autoriteit van de beslissingsstaat kan in het beroepsschrift niet inhoudelijk worden betwist. Indien tijdig beroep wordt ingesteld en het beroep ontvankelijk is, wordt de termijn voor de tenuitvoerlegging opgeschort tot de beslissing op het beroep definitief is geworden. Een nieuwe procedure en cassatieberoep in het belang der wet zijn niet toegestaan.

(6) Indien de tenuitvoerlegging definitief wordt geweigerd op grond van artikel 210, lid 1, van deze wet, stelt het bevoegde parket het Ministerie en de procureur-generaal van de Republiek Slovenië daarvan in kennis door een afschrift van de beschikking te verstrekken.

(7) De voorschriften voor de tenuitvoerlegging van de beslissing tot confiscatie van voorwerpen of opbrengsten van misdrijven in strafzaken in de Republiek Slovenië zijn dienovereenkomstig van toepassing op de tenuitvoerlegging van de confiscatie.

Kaderbesluit 2006/783/JBZ van de Raad van 6 oktober 2006 inzake de toepassing van het beginsel van wederzijdse erkenning op beslissingen tot confiscatie, laatstelijk gewijzigd bij kaderbesluit 2009/299/JBZ van de Raad van 26 februari 2009 tot wijziging van kaderbesluit 2002/584/JBZ, kaderbesluit 2005/214/JBZ, kaderbesluit 2006/783/JBZ, kaderbesluit 2008/909/JBZ en kaderbesluit 2008/947/JBZ

Artikel 8

Gronden tot weigering van de erkenning of tenuitvoerlegging

1. De bevoegde autoriteit van de tenuitvoerleggingsstaat kan weigeren de beslissing tot confiscatie te erkennen en ten uitvoer te leggen indien het in artikel 4 bedoelde certificaat niet wordt overgelegd, onvolledig is of kennelijk niet overeenstemt met de beslissing.

2. De bevoegde rechterlijke autoriteit van de tenuitvoerleggingsstaat, zoals omschreven in het recht van die staat, kan tevens weigeren de beslissing tot confiscatie te erkennen en ten uitvoer te leggen, indien vaststaat dat:

- a) de tenuitvoerlegging van de beslissing tot confiscatie zou indruisen tegen het „ne bis in idem”-beginsel;
- b) voor het feit dat aan de beslissing tot confiscatie ten grondslag ligt in één van de in artikel 6, lid 3, bedoelde gevallen naar het recht van de tenuitvoerleggingsstaat, confiscatie niet kan worden opgelegd; ter zake van retributies en belastingen, douanerechten en deviezen evenwel mag de tenuitvoerlegging van een beslissing tot confiscatie niet worden geweigerd op grond van het feit dat de tenuitvoerleggingsstaat niet dezelfde soort retributies of belastingen heft, of niet dezelfde soort regelgeving inzake retributies, belastingen, douanerechten en deviezen kent als de beslissingsstaat;
- c) naar het recht van de tenuitvoerleggingsstaat een immuniteit of voorrecht bestaat dat aan de tenuitvoerlegging van een nationale beslissing tot confiscatie met betrekking tot de betrokken voorwerpen in de weg zou staan;
- d) de rechten van belanghebbenden, met inbegrip van derden te goeder trouw, naar het recht van de tenuitvoerleggingsstaat de tenuitvoerlegging van de beslissing tot confiscatie onmogelijk maken, ook wanneer dit het gevolg is van de toepassing van rechtsmiddelen overeenkomstig artikel 9;
- e) de betrokkene volgens het in artikel 4, lid 2, bedoelde certificaat, niet persoonlijk is verschenen noch door een raadsman vertegenwoordigd was bij de procedure die heeft geleid tot de beslissing tot confiscatie, tenzij het certificaat aangeeft dat de betrokkene persoonlijk of door tussenkomst van zijn naar het nationale recht bevoegde vertegenwoordiger overeenkomstig het recht van de beslissingsstaat in kennis is gesteld van de procedure, of dat de betrokkene te kennen heeft gegeven dat hij de beslissing tot confiscatie niet aanvecht;
- f) de beslissing tot confiscatie berust op een strafprocedure wegens een strafbaar feit dat:
  - naar het recht van de tenuitvoerleggingsstaat geacht wordt geheel of ten dele te zijn gepleegd op zijn grondgebied of op een daarmee gelijk te stellen plaats, [of]
  - buiten het grondgebied van de beslissingsstaat is gepleegd en er naar het recht van de tenuitvoerleggingsstaat geen vervolging zou kunnen worden ingesteld indien eenzelfde feit buiten het grondgebied van de tenuitvoerleggingsstaat zou zijn gepleegd;
- g) naar het oordeel van deze autoriteit de beslissing tot confiscatie van de voorwerpen is gegeven met toepassing van de in artikel 2, onder d), iv), genoemde ruimere confiscatiebevoegdheden;

h) de tenuitvoerlegging van een beslissing tot confiscatie stuit op een wettelijke verjaringstermijn in de tenuitvoerleggingsstaat, mits de feiten volgens het strafrecht van die staat onder zijn rechtsmacht vallen.

3 Indien de bevoegde autoriteit van de tenuitvoerleggingsstaat van oordeel is dat:

- de beslissing tot confiscatie is opgelegd in omstandigheden waarin de confiscatie van de voorwerpen is bepaald met toepassing van ruimere confiscatiebevoegdheden zoals bedoeld in artikel 2, onder d), iii), [en]
- de beslissing tot confiscatie valt buiten het toepassingsgebied van het alternatief dat door de tenuitvoerleggingsstaat is gekozen uit hoofde van artikel 3, lid 2, van kaderbesluit 2005/212/JBZ, legt zij de beslissing tot confiscatie ten uitvoer ten minste voor zover de nationale wetgeving daarin met betrekking tot soortgelijke binnenlandse zaken voorziet.

4 De bevoegde autoriteiten van de tenuitvoerleggingsstaat zorgen er in het bijzonder voor dat zij de bevoegde autoriteit van de beslissingsstaat op passende wijze raadplegen voordat zij besluiten een beslissing tot confiscatie niet te erkennen en niet ten uitvoer te leggen op grond van lid 2, of de tenuitvoerlegging te beperken op grond van lid 3. Raadpleging is verplicht indien het aannemelijk is dat het besluit gebaseerd zal worden op:

- lid 1,
  - lid 2, onder a), e), f) of g), of,
  - lid 2, onder d), en er geen kennisgeving op grond van artikel 9, lid 3, plaatsvindt,
- of
- lid 3.

5 Indien de beslissing tot confiscatie zelfs na raadpleging van de beslissingsstaat niet ten uitvoer kan worden gelegd, omdat het te confisqueren voorwerp reeds is geconfisqueerd, is verdwenen of is vernietigd, niet kan worden gevonden op de in het certificaat aangegeven plaats, of omdat de plaats waar het voorwerp zich bevindt niet nauwkeurig genoeg is aangegeven, zulks zelfs na raadpleging van de beslissingsstaat, wordt de bevoegde autoriteit van de beslissingsstaat daarvan onverwijld in kennis gesteld.

Samenvatting van de beslissing van de onderzoekskamer in beslissing [OMISSIS] van 31 januari 2023, die bij een beslissing van de Ustavno sodišče nietig is verklaard

- 9 Bij de beoordeling van de beroepen van de curator en M.A. d.o.o. heeft de onderzoekskamer het Unierecht op het gebied van wederzijdse erkenning en tenuitvoerlegging van beslissingen tot confiscatie van door misdrijven verkregen goederen en nationale recht op het gebied van confiscatie van door misdrijven verkregen goederen diepgaand onderzocht. De onderzoekskamer heeft zich allereerst gebaseerd op het algemene doel van de regelingen inzake de justitiële samenwerking in strafzaken tussen de lidstaten van de Europese Unie, te weten, de vereenvoudiging van de procedures en de wederzijdse erkenning en tenuitvoerlegging van rechterlijke beslissingen. Overeenkomstig het in artikel 3 ZSKZDČEU-1 verankerde beginsel van wederzijdse erkenning leggen de bevoegde autoriteiten van de Republiek Slovenië in de procedures op grond van deel II en de hoofdstukken 8, 9, 9a, 12, 14, 16, 17a, 18, 20 en 22 ZSKZDČEU-1 beslissingen van bevoegde autoriteiten van andere lidstaten ten uitvoer op basis van de wederzijdse erkenning van beslissingen, en bij het nemen van beslissingen onderzoeken zij uitsluitend of de relevante documenten zijn overgelegd en of is voldaan aan de andere voorwaarden van de ZSKZDČEU-1, waarbij zij rekening houden met de mensenrechten en de fundamentele vrijheden,. Ook uit overweging 8 van kaderbesluit 2006/783/JBZ van de Raad van 6 oktober 2006 inzake de toepassing van het beginsel van wederzijdse erkenning op beslissingen tot confiscatie volgt dat dat kaderbesluit tot doel heeft de samenwerking tussen de lidstaten inzake de wederzijdse erkenning en tenuitvoerlegging van beslissingen tot confiscatie van voorwerpen te vergemakkelijken door de lidstaten te verplichten om door een in strafzaken bevoegde rechterlijke instantie van een andere lidstaat gegeven beslissingen tot confiscatie te erkennen en op hun grondgebied ten uitvoer te leggen.
- 10 De onderzoekskamer is het niet eens met de stelling van verzoekers dat de onderzoeksrechter het verzoek van de Italiaanse autoriteiten om erkenning en tenuitvoerlegging van de beslissing tot confiscatie van de voorwerpen had moeten afwijzen omdat er voordat het verbod tot vervreemding en bezwaring ten gunste van de Republiek Slovenië was geregistreerd reeds een hypotheek ten gunste van M.A. d.o.o. op het onroerend goed in de kadastrale gemeente Plavje was gevestigd, en omdat het onroerend goed in de kadastrale gemeente Koper in het kader van een faillissementsprocedure was verkocht en de Republiek Slovenië in die procedure geen schuldvorderingen had ingediend, waardoor de litigieuze beslissing van de onderzoeksrechter inbreuk heeft gemaakt op rechten van derden. De onderzoekskamer heeft in zijn beslissing [OMISSIS] van 31 januari 2023 uiteengezet dat het onroerend goed waarop de confiscatie betrekking heeft is verkregen door het misdrijf witwassen van geld en oplichting in een criminele organisatie, en in die hoedanigheid nooit in de failliete boedel had mogen worden opgenomen, aangezien niemand uit of als gevolg van een misdrijf verkregen opbrengsten mag houden [artikel 74, lid 1, van de Kazenski zakonik (wetboek van strafrecht); hierna: „KZ-1”]. Indien de opbrengsten zijn verkregen uit of als gevolg van een misdrijf, is de rechter verplicht om deze te confisqueren. In dit verband verwijst de onderzoekskamer tevens naar de rechtspraak, te weten het standpunt van de Vrhovno sodišče (hoogste rechterlijke instantie, Slovenië) in beslissing nr. I Ips 4621/2015 van 23 juli 2020 en uitspraak van de Višje sodišče v

Ljubljani (rechter in tweede aanleg Ljubljana, Slovenië) nr. VI Kp 27777/2016 van 27 maart 2018, waarin de rechter uitdrukkelijk heeft verklaard dat de juistheid van de beslissing tot confiscatie van onrechtmatig verkregen opbrengsten in een strafprocedure niet kan worden aangetast door de bepalingen van de Zakon o finančnem poslovanju, postopkih zaradi insolventnosti in prisilnem prenehanju (wet betreffende financiële transacties, insolventieprocedures en de gedwongen liquidatie, ZFPPIPP)⁴, aangezien de rechter, na te hebben geconstateerd dat een failliete rechtspersoon opbrengsten van misdrijven heeft verkregen, op grond van een uitdrukkelijke wettelijke bepaling verplicht is deze opbrengsten te confisqueren. Daarbij is er immers sprake van een tegenstelling tussen een particulier belang en een openbaar belang dat voorrang moet krijgen. Het openbare belang bestaat in het voorkomen dat daders van strafbare feiten de opbrengsten van een misdrijf behouden en het herstellen van de financiële situatie die bestond voordat het misdrijf werd gepleegd; het particuliere belang van de schuldeiser in de faillissementsprocedure bestaat in de voldoening van de vordering, maar de schuldeiser mag niet worden betaald uit voorwerpen die nooit aan de dader van het strafbare feit hadden mogen toebehoren. Dat de KZ-1, dat de confiscatie van opbrengsten van misdrijven regelt, een speciale regeling is ten opzichte van de ZFPPIPP volgt ook uit de beslissing van de Višje sodišče v Ljubljani nr. II KP 25228/2018 van 7 februari 2020, waarin de rechter heeft verklaard dat de failliete boedel niet mag worden verrijkt of uitgebreid met onrechtmatig aan de vennootschap overgedragen activa, en dat de schuldeisers dus geen voordeel kunnen behalen uit dat deel van de failliete boedel. Deze opvatting heeft ook de Višje sodišče v Kopru overgenomen in de onderhavige zaak [OMISSIS], door te verklaren dat het feit dat de opbrengsten van misdrijven niet onder de failliete boedel vallen, logischerwijs tevens volgt uit artikel 6, lid 1, van de Zakon o odgovornosti pravnih oseb za kazniva dejanja (ZOPOKD) (wet inzake de aansprakelijkheid van rechtspersonen voor strafbare feiten); daarin is bepaald dat een failliete rechtspersoon strafrechtelijk aansprakelijk kan worden gesteld, ongeacht of het misdrijf vóór dan wel tijdens de faillissementsprocedure is gepleegd, waarbij evenwel geen geldboete wordt opgelegd, maar uitsluitend de voorwerpen en de opbrengsten van misdrijven bij voorlopige maatregel worden geconfisqueerd. Ook volgens de Višje sodišče v Ljubljani – die in de faillissementsprocedure tegen S.H. d.o.o. bij beslissing [OMISSIS] van 22 februari 2023 het beroep ongegrond heeft verklaard dat M.A. d.o.o., als schuldeiser van de failliet, had ingesteld tegen de beslissing van de rechter in eerste aanleg tot afwijzing van haar verzoek te oordelen dat het onroerend goed aan de koper ter beschikking werd gesteld – kunnen de schuldeisers van de failliet in geen geval worden betaald uit onrechtmatig uit een misdrijf verkregen opbrengsten, en kunnen uit die opbrengsten, waaronder huuropbrengsten, zelfs de kosten van de faillissementsprocedure niet worden betaald. Tot slot kan het uiteengezette standpunt ook worden gebaseerd op het beginsel dat niemand meer rechten kan overdragen dat hijzelf in bezit heeft, aangezien de veroordeelde

⁴ De ZFPPIPP regelt de faillissementsprocedure.

personen de opbrengsten waarmee zij de onroerende goederen hebben gekocht die het voorwerp van de confiscatie zijn, niet rechtmatig hebben verkregen.⁵

- 11 Op grond van het voorgaande is de onderzoekskamer van oordeel dat het feit dat M.A. d.o.o. op een onroerend goed in de kadastrale gemeente Plavje dat toebehoorde aan S.H. d.o.o. een hypotheek had gevestigd voordat het verbod tot vervreemding en bezwaring ten gunste van de Republiek Slovenië in het kadaster was geregistreerd, geen afbreuk doet aan de rechtmatigheid van de beschikking tot erkenning en tenuitvoerlegging van de beslissing tot confiscatie, en heeft hij de beschikking van de onderzoeksrechter houdende erkenning en tenuitvoerlegging van de Italiaanse beslissing tot confiscatie, bevestigd. Voorts heeft de onderzoekskamer gepreciseerd dat het ook mogelijk was geweest dat S.H. d.o.o. het goed verkocht en de eigendom overdroeg aan derden voordat de strafprocedure in de Italiaanse Republiek was ingeleid of voordat het verbod tot vervreemding en bezwaring was geregistreerd, en dat er in dat geval zou sprake zou zijn van een situatie als bedoeld in artikel 75, lid 2, van de KZ-1⁶, en dat de veroordeelde personen in dat geval verplicht zouden zijn geweest om een bedrag ter waarde van de opbrengsten te betalen. Daarvan is in de onderhavige zaak evenwel geen sprake, aangezien de confiscatie een goed in natura betrof dat nog in het kadaster was geregistreerd als eigendom van S.H. d.o.o. In antwoord op de stellingen van de curator van S.H. d.o.o. in het beroepsschrift heeft de onderzoekskamer verklaard dat de veiling van het onroerend goed in Plavje en de daarop volgende verkoop daarvan in het kader van de faillissementsprocedure niet hadden mogen plaatsvinden zolang een voorlopige bevroezingsmaatregel op het onroerend goed van toepassing was of een verbod tot vervreemding en bezwaring ten gunste van de Republiek Slovenië was geregistreerd. Dit standpunt heeft de *Višje sodišče v Ljubljani* in het kader van de faillissementsprocedure van de schuldenaar S.H. d.o.o. overgenomen, waar deze rechter in de genoemde beslissing [OMISSIS] van 22 februari 2023 opmerkt dat de curator de rechter voorzichtigheidshalve niet had moeten verzoeken te oordelen dat die onroerende goederen moesten worden verkocht, vooral nadat hij niet in staat was gebleken de gevolgen van het kort geding met enig rechtsmiddel tegen te gaan. Hij heeft benadrukt dat de opbrengst van de verkoop hoe dan ook niet mag worden gebruikt om de schuldeisers en de kosten van die faillissementsprocedure te betalen.
- 12 De onderzoekskamer is tot de slotsom gekomen dat er geen gronden zijn om de erkenning van de buitenlandse beslissing tot confiscatie te weigeren op grond van artikel 210, lid 1, punt 8, van de ZSKZDČEU-1, zoals verzoekers hadden verzocht, omdat de litigieuze beschikking van de onderzoeksrechter volgens haar geen inbreuk heeft gemaakt op rechten van derden. Om de bovenstaande redenen is de onderzoekskamer van oordeel dat het vraagstuk van de goede trouw niet omstreden is.

⁵ Uitspraak van de VSRS nr. Ips 24608/2013 van 2 juni 2016.

⁶ Indien de opbrengsten of de daarmee overeenkomende goederen niet aan de dader of de andere begunstigde kunnen worden ontnomen, dient hij een geldbedrag ter waarde van die opbrengsten te betalen.

Standpunt van de Ustavno sodišče:

- 13 Zoals gezegd is de beslissing van de onderzoekskamer waarbij de beschikking van de onderzoeksrechter inzake de erkenning en tenuitvoerlegging van de Italiaanse beslissing is bevestigd, nietig verklaard door de Ustavno sodišče. In zijn beslissing heeft deze rechter erop gewezen dat de ZSKZDČEU-1 geen specifieke regeling bevat voor de situatie van houders van gerechtelijke hypotheek op het geconfisqueerde goed en dat de wet het begrip „derden te goeder trouw” niet definieert en niet preciseert of die rechten ook de rechten van hypothecaire schuldeisers te goeder trouw omvat; de wet bepaalt evenmin of de confiscatie van een onroerend goed dat een onrechtmatige opbrengst vormt, ertoe leidt dat bestaande hypotheek of andere op het onroerend goed rustende zakelijke rechten automatisch teniet gaan. Ook in het geval van verkoop van onroerende goederen als bedoeld in artikel 216, lid 1, van de ZSKZDČEU-1⁷ bepaalt deze wet niet dat de hypotheek op de geconfisqueerde goederen na de verkoop niet worden opgeheven. De Ustavno sodišče heeft er voorts op gewezen dat de inhoud van het eigendomsrecht bedoeld in artikel 33 van de Sloveense grondwet in casu afhangt van de uitlegging van artikel 8, lid 2, onder d), van kaderbesluit 2006/783/JBZ en artikel 17, lid 1, van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie (hierna: „Handvest”). Volgens de Ustavno sodišče rijst hier de vraag **of volgens het Unierecht houders van gerechtelijke hypotheek die zijn ingeschreven vóór de erkenning van de beslissing van een rechter van een andere lidstaat of vóór de bevroering van de goederen met het oog op de tenuitvoerlegging daarvan, moeten worden beschouwd als derden wier rechten in aanmerking moeten worden genomen in de procedure voor de tenuitvoerlegging van een beslissing tot confiscatie van criminele vermogensbestanddelen.**
- 14 Volgens de Ustavno sodišče valt de uniforme uitlegging van het Unierecht onder de exclusieve bevoegdheid van het Hof. Wanneer de beslissing van een rechterlijke instantie van een lidstaat die volgens het nationale recht niet vatbaar is voor hoger beroep afhangt van de uitlegging van het Unierecht, dient die rechterlijke instantie zich tot het Hof te wenden; dat geldt niet indien de relevantie bepaling van Unierecht reeds eerder door het Hof is uitgelegd of de juiste toepassing van het Unierecht zo evident is, dat daar redelijkerwijs geen twijfel over kan bestaan. De Ustavno sodišče heeft vastgesteld dat van deze twee uitzonderingen in casu geen sprake is, aangezien het Hof de vraag of hypothecaire schuldeisers als derden te goeder trouw moeten worden aangemerkt nog niet eerder heeft beantwoord, en de juiste toepassing van het Unierecht niet zo evident is dat daar redelijkerwijs geen twijfel over kan bestaan. Daaraan heeft hij toegevoegd dat de uitlegging van het begrip „derde te goeder trouw” ook afhangt van de doelen van kaderbesluit 2006/783/JBZ, zoals de verbetering van de tenuitvoerlegging van beslissingen tot confiscatie, met name ter fine van teruggave aan het slachtoffer van een strafbaar feit, wat een meer restrictieve

⁷ Wat voorwerpen en goederen anders dan geld betreft, handelt de nationale rechter naar eigen inzicht en kan hij deze verkopen overeenkomstig het recht van de Republiek Slovenië, en de opbrengst daarvan gebruiken onder de voorwaarden van artikel 216 ZSKZDČEU-1.

definitie van dat begrip zou kunnen vereisen. De Ustavno sodišče heeft eraan herinnerd dat hoewel het kaderbesluit geen specifieke regeling bevat voor de rechten van benadeelde personen, het de lidstaten geen beperkingen oplegt ten aanzien van het doel waarvoor het geconfisqueerde voorwerp wordt gebruikt en evenmin teruggave van het voorwerp aan de rechtmatige eigenaar voorschrijft, en dat het om de belangen van een hypothecaire schuldeiser te beschermen daarentegen volstaat deze schuldeiser de mogelijkheid te bieden tot preferentiële betaling van zijn door een zekerheid gedekte vordering, zodat het om zijn belangen te beschermen niet nodig is om de tenuitvoerlegging van de beslissing tot confiscatie volledig te weigeren.

- 15 L'Ustavno sodišče heeft de onderzoekskamer verweten het standpunt te hebben overgenomen dat hypothecaire schuldeisers geen derden te goeder trouw in de zin van artikel 210, lid 1, punt 8, ZSKZDČEU-1 zijn, en aldus zelf de inhoud van artikel 8, lid 2, onder d), van 2006/783/JBZ heeft uitgelegd zonder dat aan de Unierechtelijke voorwaarden daarvoor was voldaan, en geen standpunt te hebben ingenomen over het vraagstuk van de beoordeling van de goede trouw.
- 16 Overeenkomstig het standpunt van de Ustavno sodišče heeft de onderzoekskamer bijgevolg krachtens artikel 267 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie het Hof de vraag over de juiste uitlegging van het Unierecht voorgelegd die is weergegeven in punt I van het dictum van die beslissing [OMISSIS].

[OMISSIS]

Koper, 5 juni 2024

[OMISSIS]